

[Hanne Reintoft.]

helst forbedring. Men det er ikke et lovforslag, arbejdsministeren kan være bekendt at føre igennem folketinget på denne måde. Der er kommet så saglige argumenter for vore ændringsforslag, at det må betragtes som både udemokratisk og et tilbageskridt, at de ikke er blevet taget mere højtideligt.

Erling Dinesen: Forholdet er jo det, at de ændringsforslag, som var stillet, var helt ufærdige og nu trænger til en behandling i arbejdstilsynet og i arbejdsrådet, og der er givet tilsagn om en hurtig behandling i disse instanser.

Jeg håber, vi senere får en virkelig reform af arbejderbeskyttelseslovgivningen; det er jeg enig i at der er behov for. Men da der ligger forbedringer i lovforslaget her, vil vi stemme for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 139 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Om særlige ledelsesformer) [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Lovforslaget (nr. 148) findes i tillæg A. sp. 3195, fremsættelsen i tidenden sp. 4604).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Af forslagsstillernes bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at man ønsker straks at få mulighed for permanent anerkendelse af institutioner med kollektive ledelsesformer, det vil sige institutioner, hvor der ikke er en enkelt ansvarlig leder.

Som det fremgår af mine udtalelser under første behandling af det lovforslag om kollektiv ledelse, som hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen fremsatte her i tinget den 4. marts 1970, er jeg i høj grad indstillet på, at vi skal nå frem til arbejdsformer inden for

børne- og ungdomsforsorgens institutioner, som er præget af teamwork og medarbejderdemokrati. Jeg skal ikke her gentage min redegørelse for de foranstaltninger, som allerede er gennemført eller er på vej til at blive gennemført med henblik på at medinddrage elever, medarbejdere og forældre i tæt samarbejde om driften af børne- og ungdomsforsorgens institutioner.

I mine besvarelser af spørgsmål fra folketingets socialudvalg i forbindelse med det lovforslag, der som nævnt blev fremsat af forslagsstillerne i 1970, har jeg givet udtryk for, at der er et behov for at indvinde erfaringer og få disse belyst ved en undersøgelse gennem socialforskningsinstituttet, forinden der træffes en endelig afgørelse i sagen. Dette standpunkt vil jeg gerne fastholde, for det er min absolutte opfattelse, at de problemer, vi her står over for, i høj grad trænger til at blive belyst gennem den forsøgsvirksomhed, som allerede er i gang og formentlig kan forventes yderligere udbygget i den nærmeste fremtid.

Jeg skal i denne forbindelse henvise til det svar af 22. april 1971, der er givet til folketingets socialudvalg, og hvor jeg har givet udtryk for det ønskelige i, at det erfaringsmateriale, som kan tilvejebringes gennem de igangværende forsøg, kan tjene som en inspiration for de institutioner, som er impliceret i forsøgene, og dermed medvirke til at udbygge det erfaringsgrundlag, som må være en absolut forudsætning for, at der kan træffes en afgørelse på et forsvarligt grundlag.

Som det vil være forslagsstillerne bekendt, er problemerne om kollektiv ledelse i første række koncentreret om ansvarsfordelingen, og det både når det gælder personalets handlinger i konkrete situationer, og ikke mindst når det drejer sig om ansvaret for undladelser. Hertil kommer endvidere spørgsmålet om ansvarsfordelingen mellem bestyrelserne og medarbejderne og de former, hvorunder dette samarbejde bedst kan udøves.

Lad mig til sidst sige, at vi inden så forfærdelig længe skal tage spørgsmålet om en gennemgribende revision af hele lovgivningen om børne- og ungdomsforsorg op i tilslutning til de overvejelser, der foregår i socialreformkommissionen om at gennemføre en almindelig social service- og bistandslov,